

ציאות השבת פרק ראשון שבת

לא מחייב ר' אלא ברשות היחיד מקורה

ה

עין משפט
נר מצוה

י א מ י פ י פ י מ ה
שבת שלמה ב
יא ב נ ד מ י א
לכס ט

מקור. יש לה נג: כמאן (ז) דמלי. דבר סתום מכל לר אי כמלא חפלים עד גגו דאין אירור חזיב אירי הלכך כל הגורק לחוטו ווי כמונח: ספינת רסי. דבעיה אלא רשות הרבים דעני מי מוקמת ליה במקורה: לדגלי מדבר. וכל מלאכות דכשנת ממשקן גמרי לקמן

מדמאמכה פרטת שבת לפרטת משקן
ביקבל: ספ מני. דלא בני מקוס ד'
אחרים היא: פמד במקומו. זרק
חפץ וקבלו אחר עמד המקבל במקומו
וקבל: ספי. הוורק דליה עבד עקירה
ואגחה: פקר. המקבל ממקומו ורץ
לקבלת החפץ וקבלו: פטור. הוורק
דלא איטעביד אגחה מכו: דפשיט
כניפס. פטר בגדו דהוי ד' דפרסקל.
אל רשות היחיד סוף. וחמאי מחייב
משום האלה: ליפס. מחניטין דלא
חזיב ליה רהי. דלא כרבי יוסי ברבי
יהודה: זרק. מרשות הרבים: ונה
פל גביו ספי. דלמ' דלמטה לא הוי
קנה רחצ' ד' האיל ובראשו ארבע
אמרינן גוד אחית מחילה וחי רהי
גמור: למפטס מי. אי רהי האיל
ורכז ד': שלשל. השפל כמו איה
משלשל כחבל: למפטס מג'. דהוי
כקרקע: וספ טומד קפני. העני
עומד בחוץ והא יושב הוא: כשופס.
סוף עלמו: וליכניס איפס. בעומד
בגומא ירו כמורה לשפחה: איכפל

לקמן טז

סוף כף

[מכות ו]
וסע זיהא
כניס
* דהרבה
ד' ז' ז'
מחצית אור
האום ב' ג' ז'
חוקים ז'

לקמן קא
עדינן לג

הגרות
הביח

(ה) גמי אמר
ר' אבהו חייב
מי טעון
(שקבלה
במקומו
חא' מ' כ' ס'
שט' מ' פ' ס'
(ג) רש"י
ד' ס' כמאן דמלי
דמי דבר:

כעונות לא:

גליין
השמים

גמי ביחא
כמאן דמליח
ס' עירובין ד'
ש ע"כ
ע"כ אמר רב
איכסל תנא
לאש פניקוסי.
וצמיס ט' ט'
וק' ד' דמלא
מ' ס' נקט ירו
ד' אייבי ע"כ
במקום ומכה
מה דאין יד
שמי אגד:
תום ד' ה'
אחאי חייב
וסי לפי
הירושלמי וסי
סכה לפני ג'
ס' ח' ט' ד'
כעונות:

לא מחייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה
דאמרינן ב' ביחא כמאן דמליח דמאי אבל
שאינו מקורה לא וכ"ת הכא נמי במקורה
התינתן ברשות היחיד מקורה, בר"ה מקורה מי
חייב * והאמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי
אבא א"ר הונא אמר רב המעביד חפץ ד'
אמת בר"ה מקורה פטר לפי שאינו דומה
לדגלי מדבר, אלא א"ר יורא דאמי אחרים
היא דתניא אחרים אמרים עמד במקומו וקבל
חייב, עקר במקומו וקבל פטור עמד במקומו
וקבל חייב הא בעינן הנחה על גבי מקוס ד'
ולכא אלא שמעמינה לא בעינן מקוס ארבעה
הילכא הנחה הוא דלא בעינן הא עקירה
בעינן, והנחה נמי דילמא דפשיט כנפיה
וקיבלה דאיכא נמי הנחה? אמר רבי אבא
מתניתין (ה) כגון (שקבל במרסקל) והניח ע"ג
מרסקל דאיכא נמי הנחה, והא ידו קתני? תני
מרסקל שבידו התינתן מרסקל ברשות היחיד
אלא מרסקל שבידו רהי הוא, ליכא דלא

כרבי יוסי בר' יהודה דתניא רבי יוסי בר'
יהודה אמר געץ קנה בר"ה ובראשו מרסקל
זרק ונח על גביו חייב דאי בר' יוסי בר' יהודה
פשיט בעל הבית אתו ליה ליה ליה ליה ליה
של עני אמאי חייב, מדהי ליה קא מפיץ?
אפילו ליכא רבי יוסי בר' יהודה התם למעלה
מי הכא למטה מי, קשיא ליה לר' אבהו: מי
קתני מרסקל שבידו הא ידו קתני? אלא א"ר
אבהו בגין ששילשל ידו למטה מג' וקבלה הוא
עומד קתני? בשוהה ואביעית אימא בגומא
ואב"א בגנא? אמר רבא איכפל תנא לאשמועין
כל הני? אלא אמר רבא * ידו של אדם חשובה
לו בר' על ד' וכן כי אחא רבין א"ר יוחנן ידו
של אדם חשובה לו בר' על ד'. א"ר אבין
א"ר אלעאי א"ר יוחנן יורק חפץ ונח בתוך
ידו של חבירו חייב מאי קמיל ידו של אדם
חשובה לו בר' על ד' והא אמרה ר' יוחנן
דא יומנא מהו דתימא ה"מ היכא דאחשבה
הוא ליהדי אבל היכא דלא אחשבה הוא
לידיה אימא לא, קא משמע לן. א"ר אבין א"ר
אלעאי א"ר יוחנן עמד במקומו וקיבל חייב
עקר במקומו וקיבל פטור, תניא נמי הכי
אחרים אמרים עמד במקומו וקיבל חייב
עקר במקומו וקיבל פטור, בעי ר' יוחנן זרק
חפץ ונעקר הוא במקומו וחזר וקיבלו מהו?

מאי קמבעיא ליה? אבד רב אדא בר אבהו שני כחות באדם אחד קא
מבעיא ליה—שני כחות באדם אחד דמי וחייב או דילמא
כשני בני אדם דמי ופטור, תיקו. א"ר אבין א"ר יוחנן הכנים ידו לתוך חצר
חבירו וקיבל מי גשמים והוציא חייב, מתקיף לה ר' יורא מה לי המעינו
חבירו מה לי המעינו שמים, איהו לא עביד עקירה? לא תימא קיבל אלא
קלף והא בעינן עקירה מעל גבי מקוס ד' וליכא? אמר רבי הונא ברבי
דבב הונא כגון שקלף מעל גבי הבתל, על גבי חותל נמי והא לא נחבדאמר
* דבא בכותל משופע הכא נמי בכותל משופע, והיכא איתמר דרבא? אהא דתנן

היה
מאי קמבעיא ליה? אבד רב אדא בר אבהו שני כחות באדם אחד קא
מבעיא ליה—שני כחות באדם אחד דמי וחייב או דילמא
כשני בני אדם דמי ופטור, תיקו. א"ר אבין א"ר יוחנן הכנים ידו לתוך חצר
חבירו וקיבל מי גשמים והוציא חייב, מתקיף לה ר' יורא מה לי המעינו
חבירו מה לי המעינו שמים, איהו לא עביד עקירה? לא תימא קיבל אלא
קלף והא בעינן עקירה מעל גבי מקוס ד' וליכא? אמר רבי הונא ברבי
דבב הונא כגון שקלף מעל גבי הבתל, על גבי חותל נמי והא לא נחבדאמר
* דבא בכותל משופע הכא נמי בכותל משופע, והיכא איתמר דרבא? אהא דתנן

לא מחייב ר' אלא ברשות היחיד מקורה. גראה לרשב"א דמשמע
ליה מדלא נקט מרשות היחיד לרהי ורשות הרבים באמצע כמו
בפלוגתא דר"ע ורבנן והיה דניטין פ' הוורק (ד' ט"ז וספ) גבי
היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה כו' וקאמר כמאן כרבי דלאמר
קלוטה כמי שגוחה דמיוח לא סבר
לרבי ושמואל דהכא דלמרי דלא חייב
ר' אלא ברשות היחיד מקורה ולדידה
לר"ך לשטוי דהתם משום אינטומרי
דמשני התם אליבא דרבנן אפילו
תימא רבנן כי פליגי רבנן לענין שבת
אבל הכא משום אינטומרי כו' :

אמאי חייב מדהי ליה? קא
מפיץ. ואפילו משום
מושיב ודיוטוא אחס לא מחייב לפי
הירושלמי דמלרין שקבלט שני מידו:
כאן למטה מי. וח"ל נהי דרשות
היחיד לא הוי ר"ה נמי לא הוי
אלא ככרמלית כמו עמוד גבוה שלשה
ורכז ד' וחמאי חייב ויש לומר דאין
כרמלית בכלים כמו שפירש רש"י
לקמן גבי היחה קופתו מונחת כו'
קשה לר"י מה עלה על דעתו של
המקשן דע"כ ידע דמתניתין מיירי
למטה מי? בלא פירכא דר' יוסי בר'
יהודה דר"ל למעלה מי? הוי מקוס
פטור ולא מחייב לכ"ע א"כ מאי פריך
מרבי יוסי ברבי יהודה הא מילתא
דפשיטא היא דלמטה מי? לא הוי
רהי? דהא תנן לקמן בהוורק (לקמן
ד' טז) מולית חבור והסלע שהם
גבוהים ו' ורחבים ד' הטל מהן
והטעם על גבן חייב פחות מכן פטור
ופשיטא דרבי יוסי ברבי יהודה לא
איירי אלא למעלה מי? :

אמר מהר"ם דשקלא
ס"ד דמתני' אייבי למעלה
מי? ואלו הכלכלה ומטה
מי? ולי גוד לחות וחי
שני הכלכלה רשות
הרבים [טוס' שטיס]

רבינו הננאל

ואיקמה ר' יורא כאחרים.
דתניא אחרים אמרים
עמד במקומו וקיבל אפי'
כידו חייב. ש"ס לא בני
מקוס ד'. ודיוטון כגון
ששש כנפיה וקיבלה
דאיח כנפיה מקוס ד'.
ואמרי' מתני' נמי כגון
שקבלה במרסקל שבידו
שיש בו ד'. מ' מרסקל
סאבך. איני והא קו"ל
ה"י דא. וימא דלא
כ"י יוסי בר' יהודה.
אפי' תימא ר' יוסי בר'
יהודה היא מתני' ותתם
דמי נעץ קנה בר"ה ר'
והניח בראש מרסקל
גבי חייב כששהיה מרסקל
זה נחז למעלה מי? שאין
ה"ר לפעלה מי. מתני'
במרסקל שבידו למטה
מי? וה"ל לה' אבהו
להא ואיקמה היא כגון
ששש ידו למטה מג'
וקיבלה. וכל שחת מי?
כלבור דמי. וכאלו
בקרעו הניח והא דעני
עומד בשוהה כדכתוב
(ישעיה ס) והולכו איך
שחתו. והוא מ' פ' פ'
כדכתוב (שם נ) החלף
כאנטו ראשו. מ'
בנטא בור כדכתוב
דער טעץ. נתיב ונטא
הכל אחד הוא. נגס
קצור בקומתו. ונדהו
אז כולם. ואיקמא רבא
הכי. והוא הא סבר ידו
של אדם חשובה לו בר'
על ד'. וכן א"ר יוחנן
הכנים ידו לתוך חבירו וקיבל
מי גשמים

רב נסים גאון

אמר ר' אבהו כגון
ששש ידו
למטה מג' וקיבלה ויעקר
דבריו כמשנה אבל
בתוספתא בסמ' כלאים
ועירובין ואוכה אבון
אמר ר' אבהו כגון
ששש ידו
למטה מג' וקיבלה ויעקר
דבריו כמשנה אבל
בתוספתא בסמ' כלאים
ועירובין ואוכה אבון

רב נסים גאון

אמר ר' אבהו כגון
ששש ידו
למטה מג' וקיבלה ויעקר
דבריו כמשנה אבל
בתוספתא בסמ' כלאים
ועירובין ואוכה אבון

רב נסים גאון
אמר ר' אבהו כגון
ששש ידו
למטה מג' וקיבלה ויעקר
דבריו כמשנה אבל
בתוספתא בסמ' כלאים
ועירובין ואוכה אבון

כל פחות מג' כלבור דמי ואם היתה ידו על עני מסוכה לארץ בפחות מג' לדברי ר' אבהו והניח בעל הבית בתוכה הרי אלו כאילו הניח בארץ ובמקום שיש בו ד' חייב וכבר אמרנו בברכות בפרק ג' (דף ס"ה) כל פחות מג' כלבור דמי והלכתי נמירי לה כמו שאמרנו בפרק הוורק (דף ט"ז) ואמר עור בעירובין ובסוכה לטר וללבור ולרוטון עקשם: